

er vuurwerkopslag

arin een vuurwerkopslag gaat komen.

archieffoto Jurriaan Balke

bewoning bedoeld is", aldus de woordvoerder. Volgens hem is de opslag van tien ton vuurwerk niet uitzonderlijk in de gemeente.

Desondanks zien de omwonenden de ontwikkelingen met lede ogen aan. „Dit is gevaarlijk in een woonwijk", zegt buurman C. van der Steijn, wonend aan de Zeelsterstraat. „De afstand tussen de bunker en ons huis is twintig meter." Van der Steijn is vast van plan naar de rechter te stappen; eerst wil hij een voorlopige voorziening aanvragen, en vervolgens stapt hij naar de Raad van State. „De vluchtroute komt uit op mijn grondgebied. En ik heb Verstraaten al laten weten dat ik hem geen recht van overpad verleen."

Volgens eigenaar Verstraaten is de vrees van de omwonenden niet terecht: het pand voldoet aan alle veiligheidseisen. „Ik heb zelfs voorzieningen toegepast, die verder gaan dan de bepalingen in het Vuurwerkbesluit. De brandvertragende plafonds zijn bijvoorbeeld dikker dan nodig en de deuren zijn allemaal een uur brandvertragend. Bovendien heb ik alleen in december vuurwerk opgeslagen. De rest van het jaar heb ik er andere spullen staan."

die verleend wordt. Het pand voldoet aan alle veiligheidseisen in het Vuurwerkbesluit.

„Als er een milieuvergunning wordt afgegeven, ziet de brandweer ook geen bezwaar en wordt een gebruiksvergunning verleend. Wel moet er nog een brandschei-

ding aangebracht worden tussen de bunker en een ruimte die voor

▶ **Omwonenden van een vuurwerk-bunker aan de Speelheuvelweg overwegen een gang naar de rechter, als de eigenaar vergunning wordt verleend.**

‘De stank is niet te harden’

Wijk ‘t Ven in Strijp gaat gebukt onder walm van asfaltfabriek KWS.

door Gerard Janssen

EINDHOVEN - De stankoverlast die in de Strijpse wijk ‘t Ven (en daarbuiten) wordt veroorzaakt door asfaltfabriek KWS begint de laatste maanden steeds groter te worden. Al jaren worden door buurtbewoners als Petra Sodenkamp en Hilda Pellegrom pogingen ondernomen om de fabriek op industrieterrein De Hurk tot maatregelen aan te zetten, maar veel schot zit er niet in. „Allerlei beloften worden er gedaan door de provincie en de gemeente, maar er gebeurt gewoon helemaal niks", aldus Sodenkamp boos. „En als er al overleg is, dan worden wij er amper bijgehaald", vult Pellegrom aan. Beiden zijn betrokken bij het comité ‘t Ven Stankvrij en de website tvenstankvrij.web-log.nl.

Het probleem is er overigens al veel langer; Sodenkamp woont 21 jaar in de wijk en heeft eigenlijk altijd overlast ondervonden. Maar sinds een jaar of drie is de vette,

teer-achtige stank erger geworden toen KWS oud asfalt begon te recyclen. Dat leverde uit de schoorsteen nog eens extra walmen op. „De stank is niet meer te harden", aldus Hilda Pellegrom. „Je merkt het gewoon aan je gezondheid. Benauwdheid, verstopte luchtwegen, slijmvliesontstekingen, hoestbuien. Ik heb vannacht nog van ellende het raam dichtgedaan terwijl ik toch altijd slaap met het

‘Benauwdheid, verstopte luchtwegen, hoofdpijn, hoestbuien, noem maar op’

raam open." Een oplossing zou het verhogen van de schoorsteen van KWS kunnen zijn, maar afgezien van het feit dat het niet zeker is dat dat inderdaad soelaas biedt is er de vraag wie dat betaalt. Het probleem is namelijk dat KWS milieuvergunningen heeft waardoor het bedrijf eigenlijk niets zou hoeven doen aan stankvermindering. „De fabriek blijft met haar uitstoot binnen de NER (de Nederlandse Emissie Richtlijnen)", bevestigt Pe-

tra Sodenkamp. „Dat heeft een provinciale meting uitgewezen. Maar wat is dat voor een meting, als wij hier de hele dag in de stank zitten? Als je een agrarisch bedrijf begint, moet je exact letten op de grootte van je stankcirkels; maar KWS mag hier ongestoord de hele wijk inblazen."

Inderdaad voldoet de KWS aan de NER-normen, aldus directeur Ruud van Wijk. „Maar los daarvan moet je natuurlijk wel maatschappelijke betrokkenheid tonen; je kunt de zaak niet op z'n beloop laten. We hebben enkele alternatieven op het oog, zoals het verhogen van de schoorsteen of het aanbrengen van geurfilters. Maar we hebben met de provincie en de gemeente afgesproken dat de kosten - en die kunnen hoog zijn; kiezen we voor de schoorsteen dan moet je toch wel aan twee ton denken - door ons drieën worden gedeeld. Eerst kiezen we voor een oplossing, daarna spreken we de financiële verdeelsleutel af tussen KWS, gemeente en provincie. En dan kunnen we aan de slag. Dan moet je denken aan het begin van het najaar."